

Küçük Dik-Dik'in Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Dik-Dik'in Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL

Altın rengi savanada, otların ılık rüzgârda fısıldadığı yerde küçük bir dik-dik yaşırdı. Bir çocuğun dizinden daha uzun değildi; sıcak kahverengi tüyleri ve kocaman, koyu kahverengi gözleri vardı. Minicik siyah toynakları ve başında kısa, dikenli bir tepeliği vardı. Her gün diğer hayvanların birlikte oynamasını izlerdi. 'Keşke bir arkadaşım olsa,' diye usulca iç çekti, narin burnunu oynatarak.

Küçük dik-dik, uzun bir akasya ağacının yanında tek başına yaprak kemirdi. Sivri kulakları bir o yana bir bu yana dönüyor, bir arkadaş arıyordu. 'Merhaba?' diye seslendi geçen bir böceğe. Böcek sadece hızla yürüyüp geçti. Dik-dik'in kocaman meraklı gözleri düştü. Kendini kocaman, kocaman bir dünyada bir çakıl taşı kadar küçük hissetti. 'Benim arkadaşım olacak biri var mı?' diye fısıldadı kuru otlara.

Aniden, yüksek bir vınlama sesi dik-dik'i zıplattı. Gökten bir boynuzgaga süzülerek indi! Parlak siyah beyaz tüyleri ve uzun, kıvrık, sarımsı hardal rengi gagası vardı. Parlak kehribar gözleri ışıldıyordu. 'Aşağıdaki merhaba!' diye neşeyle seslendi. 'Ben Hilda, boynuzgaga. Yalnız görünüyorsun!' Dik-dik'in minicik kuyruğu dimdik kalktı. 'Ben Dizzy,' dedi. 'Ve evet, çok yalnızım.'

'Eh, ben konuşkanım ve arkadaşlığa bayılırım!' dedi Hilda, geniş kanatlarını çırparak alçak bir dala konarak. 'Arkadaş olalım!' Dizzy'nin kalbi sevinçle hopladı. Güneş iyice ısınana kadar konuştular da konuştular. Hilda yükseklerde uçmanın hikâyelerini anlattı, Dizzy de yerin sırlarını paylaştı. 'Arkadaşlar!' diye fısıldadı Dizzy, kocaman gözleri parlayarak. Bu, şimdiye kadarki en güzel gündü.

Ama ertesi sabah rüzgâr sıcak ve kuruydu. Akasyanın yanındaki dere incecik bir suya dönüşmüştü. 'Kuraklık mevsimi geldi,' dedi Hilda endişeyle bakarak. 'Yakında bütün su birikintileri kaybolacak.' Dizzy biraz korktu. Diğer hayvanlar toplandı, gözleri endişeyle doluydu. 'Ne yapacağız?' diye sordu bir zebra. 'Suya ihtiyacımız var!' dedi bir zürafa. Dizzy ve Hilda birbirlerine baktılar.

'Suyu birlikte bulabiliriz!' dedi Hilda cesaretle. 'Ben yükseklerle uçar, uzakları ve geniş alanları kollarım. Sen, Dizzy, keskin gözlerinle yerdeki izleri ararsın.' Dizzy başını salladı, ama dizleri biraz titriyordu. 'Deneyeceğim,' dedi. Böylece Hilda geniş kanatlarını çırpıp gökyüzüne yükseldi. Dizzy aşağıda kaldı, sivri kulakları tetikte, burnu herhangi bir su kokusuna karşı seğiriyordu.

Hilda savananın üzerinde büyük daireler çizerek uçu. 'Kurumuş dere yatakları ve çatlamış çamur görüyorum!' diye aşağıya seslendi. 'Ama henüz su yok!' Dizzy tozlu toprakta tırıs tırıs yürüdü. Her küçücük şeye baktı. Sonra bir dizi minicik ayak izi fark etti. 'Hilda!' diye seslendi. 'Gel bak! Bu ayak izleri taze ve hepsi aynı yönü gösteriyor.' Hilda merakla daha alçaktan süzüldü. 'Yolu göster, küçük dostum!' dedi.

Dizzy ayak izlerini takip etti, minicik toynakları kuru toprakta tıklar tıklar ses çıkarıyordu. Ayak izleri daha koyu renkli bir toprak parçasına götürdü. 'Bu toprak serin ve nemli,' dedi, toynağını usulca bastırarak. Hilda yanına kondu. 'Haklısın! Bunu gökyüzünden asla fark etmezdim.' Dizzy biraz gururlandı. 'Belki benim küçük bakışım da işe yarıyordur,' diye düşündü. Nemli toprak parçasını takip etmeye karar verdiler.

Nemli toprak, yeşil otlardan oluşan dar bir patıkaya dönüştü. Dizzy'nin burnu seğirdi. 'Su kokusu alıyorum!' diye ciyakladı. Hilda yukarı uçtu ve gözlerini kısıtı. 'İleride büyük bir kaya görüyorum!' diye bildirdi. 'Yeşil otlar onun arkasına gidiyor.' Dizzy hızla ilerledi, ama kaya uzun ve genişti. 'Arkasını göremiyorum,' dedi. 'Sorun değil,' dedi Hilda. 'Üzerinden uçar, kontrol ederim.'

Kayanın üstünden Hilda şaşkınlıkla nefesini tuttu. 'Dizzy! Su dolu bir çukur var! Gizli bir su birikintisi!' Aşağıya süzüldü, kehribar gözleri kocaman açılmıştı. 'Ama herkese söylememiz gerek.' Dizzy derin derin düşündü. 'Ben geri koşup onları buraya getirebilirim,' dedi. 'Sen önden uç, gökyüzünden yolu göster.' Hilda başını salladı. 'Takım çalışması!' diye neşeyle bağırdı. Ve yola koyuldular.

Dizzy minicik bacaklarının gittiği kadar hızlı koştu. Susamış hayvanları buldu ve 'Beni takip edin! Su bulduk!' diye seslendi. Zebralar, zürafalar ve antiloplar başlarını kaldırdı. Hilda yukarıda uçuyor, 'Bu yana! Bu yana!' diye sesleniyordu. Hayvanlar Dizzy'nin küçük, hoplayan bedenini ve Hilda'nın yerdeki gölgesini takip etti. Dizzy'nin kalbi heyecanla çarpıyordu. Yolu o gösteriyordu!

Büyük kayaya vardıklarında Hilda yükseğe uçtu ve daireler çizdi. 'Buraya, arkasına!' diye seslendi. Hayvanlar kayayı hızla dolandı. İşte oradaydı: güneşte pırıl pırıl parlayan güzel, serin bir su birikintisi. 'Buldun!' diye sevindi Dizzy. Hayvanlar doya doya su içti, sonra Dizzy ve Hilda'ya teşekkür etti. 'Siz ikiniz harika bir takımsınız!' dedi zebra. Dizzy ve Hilda birbirlerine gülümsediler.

O akşam, güneş turuncu ve pembe renklerde batarken bütün hayvanlar gizli su birikintisinin etrafında toplandı. Dizzy, Hilda'nın yanında durdu, kendini on karış boyunda hissediyordu. 'Sen küçük izleri gördün,' dedi Hilda. 'Sen de büyük resmi gördün,' dedi Dizzy. 'Birlikte herkese su bulduk.' Hayvanlar sevinçle bağırdı. Dizzy'nin kocaman koyu gözleri mutlulukla parladı. Artık yalnız değildi.

O günden sonra Dizzy ve Hilda en iyi arkadaş oldular. Farklı bakış açılarının harika bir takım oluşturduğunu öğrendiler. Dizzy yerdeki küçük şeyleri fark ediyordu, Hilda ise gökyüzünden uzakları ve geniş alanları görüyordu. Sorunlar çıktığında onları birlikte çözüyorlardı. Ve gizli su birikintisi, küçük bir dik-dik ve konuşkan bir boynuzgaga sayesinde bütün hayvanlar için özel bir yer oldu.

Kuraklık mevsimi geçti, ama Dizzy ve Hilda'nın dostluğu güçlü kaldı. Sık sık su birikintisini, artık yeşil bir vaha olan yeri ziyaret ediyorlardı. 'Biliyor musun,' dedi Hilda bir gün, 'merhaba demek için aşağı süzüldüğüme memnunum.' Dizzy mutlulukla burnunu oynattı. 'Ben de,' dedi. 'Dostluk ve takım çalışması en büyük sorunları bile çözebilir.' Ve hep birbirlerini kollayarak mutlu yaşadılar.

Ve eęer bir gn savanayı ziyaret ederseniz, neşeli bir ıęlık ve minicik toynakların tıkırtısını dinleyin. O, en iyi arkadaşlar Dizzy ve Hilda'dır, hâlâ birlikte iz arıyorlar. Bize, en küçük canlının ve en konuşkan kuşun bile takım olarak çalıştığında büyük bir fark yaratabileceğini hatırlatıyorlar. Son.